

കാലഘട്ടവാദത്തിന്റെ പൊയ്മുഖം

കുറേകാലം ദർസിന്റെയും, കോളേജിന്റെയും അകത്തളത്തിൽ കിത്താബും നോക്കി കുത്തിയിരുന്നപ്പോൾ ഒരിക്കൽപൊലും കാണാനും കേൾക്കാനും വായിക്കാനും കഴിയാതിരുന്ന ഒരു വിഷയമാണ് **കാലഘട്ടഇസ്‌ലാം**. എന്നാൽ ഇത് സജീവമായ ഒരു വിഷയമായി കേരള സമൂഹത്തിൽ അടുത്ത കാലത്തായി നിലനിൽക്കുന്നു. അടിസ്ഥാനപരമായ ആദർശത്തിൽ ഒരുങ്ങി നിന്ന് പ്രതിരോധിക്കാൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽ ഇല്ലാത്ത ഹിക്മത്ത് എടുക്കേണ്ടി വരിക സ്വാഭാവികമാണ്. ഈ വാദവും ഉന്നയിച്ചു വരുന്നവർക്കുപോലും ഏതാണ്ട് 10 വർഷത്തിൽ താഴെ മാത്രമേ ഇത്തരം പൊട്ടവാദം കണിക്കാണാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂവെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽപെരുത്തൊരു നാണംകേടെന്താണ്. ഒരു വേള പുതിയ ഖുർആനും പുതിയ വഹ്‌യും ഇറങ്ങിത്തുടങ്ങിയോ എന്ന് പോലും സംശയിക്കാൻ ഇടയാക്കും. വിധമാണ് ചർച്ചകൾ സജീവമാകാറുള്ളത്. അതിനേക്കാൾ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നത് അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ചില അഭിനവ പണ്ഡിതന്മാർ നടത്തുന്ന വെല്ലുവിളികളാണ്. നാട്ടിൽ ഗുണ്ടകൾ തെരുവുകളിൽ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതുപോലെ?

മുസ്‌ലിം സമുദായം ഒന്നടങ്കം ശക്തിയാർജ്ജിച്ചിരിക്കണമെന്ന് ഇസ്‌ലാമിന്റെ താല്പര്യമാണെന്ന് പറഞ്ഞല്ലോ. ലോകത്ത് ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രങ്ങളുള്ള മുസ്‌ലിങ്ങൾ ആകെ മുസ്‌ലിം ജനസംഖ്യയുടെ പകുതിയോളമേയുണ്ടാകൂ. ബാക്കി വരുന്ന മുസ്‌ലിങ്ങൾ മുഴുവനും താമസിക്കുന്നത് അഖിലേന്ത്യ ഇസ്‌ലാമിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ താഗൂത്തി രാഷ്ട്രങ്ങളിലാണ്. മുസ്‌ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർക്കുമാത്രമാണ് ശക്തി സംഭരിക്കാനും പ്രതികരിക്കാനും അർഹതയുള്ളതെന്നാണ് പുതിയ വിശദീകരണം. അതായത് മനുഷ്യനായി ജീവിക്കാൻ അർഹതയുള്ള മുസ്‌ലിങ്ങൾ ആകെ മുസ്‌ലിംജനസംഖ്യയുടെ 50 ശതമാനത്തിനുമാത്രം. എന്തൊരു നീതിയല്ലേ? താഗൂത്തി രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന മുസ്‌ലിങ്ങൾ സംഘടിക്കുന്നതും ശക്തി സംഭരിക്കുന്നതും പ്രഖ്യാപിത ശത്രുക്കളുടെ ഭീഷണികളെ നേരിടുന്നതും നിഷിദ്ധമാണത്രേ!!!

ആധുനികപാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ മുഴുവൻ കുത്തകയേറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നവരുടെ വിശദീകരണങ്ങൾ കേട്ടാൽ ചുഷകരായ ശത്രുക്കൾക്ക് എല്ലാവിധ ഒത്താശകളും ചെയ്തുകൊടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഖുർആൻ അവതീർണ്ണമായിരിക്കുന്നതെന്നാണല്ലോ തോന്നിപ്പോകുക. താഗൂത്തിരാജ്യങ്ങളിൽ അതിവസിക്കുന്ന 50 ശതമാനത്തോളം വരുന്ന മുസ്‌ലിം സമുദായം എന്തു പീഡനവും അനുഭവിച്ചുകൊള്ളട്ടെയെന്ന് പടച്ചവൻ നിരൂപാധികം തീരുമാനിച്ചുവെന്ന രീതിയിൽ ഫത്വകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് പടച്ചവന്റെ മേൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്. അനിസ്‌ലാമികരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന മുസ്‌ലിങ്ങളോട് ഒരു ദയയും കാണിക്കാത്ത റബ്ബാണെന്നോ സർവ്വലോകപരിപാലകനും കരുണാവാരിധിയുമായ അല്ലാഹു റബ്ബുൽ ഇസ്സത്ത്? യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ അവിഞ്ഞ സന്ദേശമാണ് ഇവർ ഇന്ന് ലോകത്തിന് കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ ഖുർആനിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്ത് രാഷ്ട്രത്തെയോ ഭരണാധികാരിയേയോ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു നിയമം ഇറക്കിയതായി കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വരുന്ന വെണ്ണപ്പാളിയിൽ തീർത്ത വിശുദ്ധ പണ്ഡിതന്മാർ പരിശുദ്ധ ഇസ്‌ലാമിനെയും മുസ്‌ലിം സമുദായത്തെയും കാലഘട്ടങ്ങളാകുന്ന വൻമതിലുകൾക്കൊണ്ട് വിഭജിക്കുമെന്നും ഖുർആനിനെയും ഇസ്‌ലാമിനെയും അവർ മലീമസപ്പെടുത്തുമെന്നുമുള്ള തിരിച്ചറിവ് പടച്ചവൻ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ തരമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** ഹേ വിശ്വാസികളേ, എന്നൊക്കെ വിളിച്ചുകൊണ്ടാണ് അധികം കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു റബ്ബുൽ ഇസ്സത്ത് നിയമമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഏത് കാലഘട്ടത്തിലും ഏത് ദേശത്തും അവകൾ സംശയലേശമന്വേ പ്രാബല്യത്തിൽകൊണ്ടുവരാം എന്നതാണ് അതിന്റെ ഫലം. അതേ സമയം ഭരണാധികാരിയേയോ രാഷ്ട്രത്തെയോ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും നിയമം അവതീർണ്ണമായിട്ടുള്ളതായി ഈയുള്ളവന് അറിവില്ല. അങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും ഭരണാധികാരിയേയോ, രാഷ്ട്രത്തെയോ വിളിച്ചുകൊണ്ടാണ് പടച്ചവൻ നിയമങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ ലോകമെന്താകുമായിരുന്നുവെന്ന് ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുമോ? വേണമെങ്കിൽ സക്കാത്തിനെ മാത്രം ആ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം. എന്നാൽ പൈസയ്ക്കു മുകളിൽ പരുത്തു പറക്കാത്തതുകൊണ്ടാവണം അത് രാഷ്ട്രത്തിന് പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഈ അഭിനവപണ്ഡിതന്മാർ തയ്യാറാകുന്നില്ല.

അന്ത്യനാൾ വരെ വരുന്ന മുഴുവൻ ജനങ്ങൾക്കും മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയിരിക്കുന്ന ഖുർആനും പ്രവാചകനും ഇന്ത്യയിൽ താമസിക്കുന്ന ഏതാണ്ട് 20 കോടി മുസ്‌ലിങ്ങൾക്കു മാത്രം ഭാഗികമായിട്ടാണ് സന്മാർഗ്ഗം കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നത് എന്നാണ് ഇക്കൂട്ടരുടെ വാദത്തിൽ നിന്നും പ്രകടമാകുന്നത്. ഇതൊക്കെ കേൾക്കുമ്പോൾ ഇവരുടെ കുശാഗ്രബുദ്ധിയെത്രയെന്ന് അത്ഭുതപ്പെടാതിരിക്കാനും കഴിയില്ല. മക്കയിൽനിന്നും മദീനയിൽ എത്തി പിന്നെയും 10 വർഷം ജീവിതം നയിച്ച റസൂലുള്ളാഹി ഒരിക്കലെങ്കിലും കാലത്തിന്റെയും ദേശത്തിന്റെയും ഗതികൾ നിർണ്ണയിച്ച് ഇസ്‌ലാമിനെ പ്രാവർത്തികമാക്കണമെന്നോ വളർത്തണമെന്നോ ഉത്ഘോഷിച്ചതായി എങ്ങും കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. മക്കയിൽ ജീവിച്ച 13 വർഷം പീഡനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവെന്ന് ആരും നിഷേധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ മക്ക ഒരു

കാലഘട്ടമായതുകൊണ്ടാണ് അവിടെ പ്രതിരോധം നിർബന്ധമാക്കാതിരുന്നതെന്നും അതേ ഗണന അന്ത്യനാൾ വരെ തുടരണമെന്നും. ഖുർആനിലോ നബിചര്യയിലോ കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്നു തന്നെയല്ല ആരെങ്കിലും അക്രമിയോട് പ്രതികരിച്ചാൽ അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് **وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ** മക്കയിൽവെച്ചുതന്നെ അവതരിച്ച ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ സാക്ഷിയുമാണ്.

പലായനം സംബന്ധിച്ച ആലോചന

..... മുസ്അബ് കൊണ്ടുവന്ന വൃത്താന്തം മുഹമ്മദിനെ ദീർഘനേരം ചിന്തയിലാഴ്ത്തി. യസ്രിബിൽ തന്റെ അനുയായികൾ അനുദിനം ശക്തിയും സംഖ്യാബലവും ആർജിച്ചു വരുന്നു. മക്കയിൽ തന്റെ കൂട്ടുകാർക്ക് ഖുറൈശികളിൽ നിന്നേൽക്കുന്നതുപോലുള്ള പിഡനങ്ങളൊന്നും യസ്രിബിലെ മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് ജൂതരിൽനിന്നോ ബഹുദൈവാരാധകരിൽനിന്നോ നേരിടുന്നില്ല. മക്കയെ അപേക്ഷിച്ച് ഐശ്വര്യമുള്ള യസ്രിബ്. അവിടെ കൃഷിയുണ്ട്. ഈത്തപ്പനകളുണ്ട്. മുതിരിയുണ്ട്. സ്വൽപം ശാന്തിയും സമാധാനവും ഖുറൈശികളുടെ മർദ്ദനത്തിൽനിന്ന് മോചനവും നേടുവാൻ മക്കാമുസ്ലീങ്ങൾ യസ്രിബിലെ സ്വസഹോദരങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് പലായനം ചെയ്യുന്നതല്ലേ ഉത്തമം? അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു. ആദ്യമായി ഇസ്ലാം ആശ്ലേഷിച്ച യസ്രിബുകാരുടെ ആ കൊച്ചു സംഘത്തിന്റെ ചിത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു. ഔസ്, ഖസ്റജ് ഗോത്രങ്ങളുടെ ശത്രുതയും അവയെ ഏകീകരിക്കുന്ന വ്യക്തിയെക്കാൾ പ്രതാപശാലിയായി മററൊരാളുണ്ടാവില്ലെന്ന അന്നത്തെ പരാമർശവും അദ്ദേഹം ഓർത്തു. അല്ലാഹു അവരെ യോജിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കെ അവിടേയ്ക്ക് പലായനം ചെയ്യുന്നതല്ലേ തനിക്കും ഉചിതം? ഖുറൈശികളോട് പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ തനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല. അവരെ അപേക്ഷിച്ച് താൻ ദുർബലനുമാണ്. ഹാശി-മുത്തലിബ് കുടുംബങ്ങൾ ഖുറൈശികളുടെ അക്രമത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ രക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും ഖുറൈശികളുമായുള്ള ഒരു ഏറ്റുമുട്ടലിൽ ഒരിക്കലും അവർ തന്റെ പക്ഷത്ത് നിലയുറപ്പിക്കുകയില്ല. തന്റെ അനുചരന്മാർക്കെതിരെ ഖുറൈശികളുടേപ്പിടുന്ന മർദ്ദനങ്ങൾ അവരൊട്ടു തടയുകയുമില്ല. സർവ്വവസ്തുക്കളും നിസ്സാരമായിക്കാണുവാനും സമ്പത്തും സൗഖ്യവും സാതന്ത്ര്യവും ജീവനും ആത്മസംതൃപ്തിയോടെ ബലിയർപ്പിക്കുവാനും നമ്മെ സന്നദ്ധരാക്കുന്ന അതിശക്തമായ പ്രേരകമത്രെ, സത്യവിശ്വാസം. വിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിൽ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന മർദ്ദനപീഡനങ്ങൾ അതിനെ ദൃഢീകരിക്കാനേ ഉതകൂ. പക്ഷേ, മർദ്ദനത്തിനും ആത്മബലിക്കും അറുതിവരാത്തപക്ഷം, വിശ്വാസികളുടെ മാനസിക ചക്രവാളം പ്രവിശാലവും, പരമസത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം അഗാധവും ആക്കുവാൻ അനിവാര്യമായ നിതാന്തധ്വാനത്തിന് അവസരം ലഭിക്കാതെ വരും. നീതി പുലരുകയും നീതിമാനായ ഒരു രാജാവ് ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്ന ക്രിസ്ത്യൻ അബിസീനിയയിലേയ്ക്ക് പലായനം ചെയ്യാൻ സ്വന്തം അനുചരന്മാരോട് മുബ്ബാരിക്കൽ മുഹമ്മദ് (സ) കൽപിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിൽ, യസ്രിബിലെ മുസ്ലീങ്ങളോട് ചേർന്ന് ശക്തിയാർജ്ജിക്കുവാനും തങ്ങളെ നേരിടുന്ന പ്രയാസങ്ങൾ പ്രതിരോധിക്കുവാൻ മാത്രം കരുത്തുനേടുവാനും വേണ്ടി, അവിടേക്ക് പലായനം ചെയ്യാവാനുള്ള എല്ലാ അർഹതയും ഇപ്പോൾ മുസ്ലീങ്ങൾക്കുണ്ട്. അതുവഴി സ്വദീനിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനും അത് പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുവാനുമുള്ള സാതന്ത്ര്യം അവർക്ക് ലഭിക്കണം. ആ ദീനിയന്റെ വിജയം സുനിശ്ചിതമാക്കുവാൻ അത് അനിവാര്യമാണ്. ആ ദീനിയന്റെ പ്രബോധനം ബലപ്രയോഗമില്ലാത്തതും അനുകമ്പയുടെയും ബോധ്യപ്പെടുത്തലിന്റെയും സദുദ്യേശ്യപൂർണ്ണമായ വിവാദത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതുമായ പ്രബോധനം വിജയകരമായിത്തീരുവാനും അത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ് (കടപ്പാട് - മുഹമ്മദ് ഹുസൈൻ ഹൈക്കൽ) - ഇസ്ലാമിക് പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്, കോഴിക്കോട്.

പ്രവാചകൻ (സ) യുടെ മദീന പലായനസമയത്തുള്ള ചിന്തയെക്കുറിച്ചാണ് ഡോക്ടർ മുഹമ്മദ് ഹുസൈൻ ഹൈക്കൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. പ്രവാചകൻ (സ) യുടെ മനസ്സിൽ ഒരിക്കൽപോലും മക്കയിലെ പ്രബോധനം പൂർണ്ണമായതിനാൽ മദീനയിൽ പോയി രാഷ്ട്രമുണ്ടാക്കിക്കളയാം എന്ന ചിന്ത വന്നതായി കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. പ്രവാചകന്റെ ചിന്തയിൽ കടന്നുവന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: **മർദ്ദനത്തിനും ആത്മബലിക്കും അറുതിവരാത്തപക്ഷം, വിശ്വാസികളുടെ മാനസിക ചക്രവാളം പ്രവിശാലവും, പരമസത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം അഗാധവും ആക്കുവാൻ അനിവാര്യമായ നിതാന്തധ്വാനത്തിന് അവസരം ലഭിക്കാതെ വരും.** അതായത് പീഡനപർവ്വത്തിൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം ദീനിയന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും ഉയിർപ്പിനും അനുകൂലമായ സാഹചര്യം കരസ്ഥമാകുകയില്ല.

ഖുറൈശികളോട് പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ തനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല. അവരെ അപേക്ഷിച്ച് താൻ ദുർബലനുമാണ്. ഹാശി-മുത്തലിബ് കുടുംബങ്ങൾ ഖുറൈശികളുടെ അക്രമത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ രക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും ഖുറൈശികളുമായുള്ള ഒരു ഏറ്റുമുട്ടലിൽ ഒരിക്കലും അവർ തന്റെ പക്ഷത്ത് നിലയുറപ്പിക്കുകയില്ല. തന്റെ അനുചരന്മാർക്കെതിരെ ഖുറൈശികളുടേപ്പിടുന്ന മർദ്ദനങ്ങൾ അവരൊട്ടു തടയുകയുമില്ല. ഇതിനർത്ഥം എന്താണ്? പ്രബോധനം പൂർണ്ണമാകാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ പ്രതിരോധം വേണ്ടെന്നുവെച്ചുവെന്നാണോ? പ്രബോധനം പൂർണ്ണമാകാത്ത സമൂഹത്തോട് പ്രതിരോധിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും കണ്ടെത്താൻ കഴിയുമോ? തന്റെയും സഹാബത്തിന്റെയും കഴിവുകുറവുകൾ അവരുടെ മുമ്പിൽ ക്ഷമയവലംബിച്ചുനിൽക്കാൻ നിർബന്ധിതരാക്കിയെന്നതാണ് വസ്തുത. തന്നെ കുടുംബക്കാർ സംരക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ തന്റെ അനുചരന്മാരെ അവർ നോക്കുകയില്ല. ഇത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ അനുകൂലമായ ഒരിടം തേടിപ്പോകാനും ദീനിയന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് മാറ്റ് കൂട്ടുവാനും നിർബന്ധിതരാകുകയാണ്.

അതിനു പഠറിയ സ്ഥലമാണ് യസ്രിബ്. മുസ്അബ് കൊണ്ടുവന്ന വാർത്തയിൽ അത് തനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ പിടിച്ചു നിൽക്കണമെങ്കിൽ ശക്തി അനിവാര്യമാണ്. ആ ശക്തി സംഭരിച്ചാലല്ലാതെ ദീനിന്റെ വളർച്ച സാധ്യമാകുകയില്ല.

അതുകൊണ്ട് യസ്രിബിലെ മുസ്ലീങ്ങളോട് ചേർന്ന് ശക്തിയാർജ്ജിക്കുവാനും തങ്ങളെ നേരിടുന്ന പ്രയാസങ്ങൾ പ്രതിരോധിക്കുവാൻ മാത്രം കരുത്തുനേടുവാനും വേണ്ടി, അവിടേക്ക് പലായനം ചെയ്യുവാനുള്ള എല്ലാ അർഹതയും ഇപ്പോൾ മുസ്ലീങ്ങൾക്കുണ്ട്. അതുവഴി സ്വദീനിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനും അത് പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുവാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അവർക്ക് ലഭിക്കണം. ആ ദീനിന്റെ വിജയം സുനിഷ്ഠിതമാക്കുവാൻ അത് അനിവാര്യമാണ്. ഇത്തരം ചിന്തകളാണ് മദീനയിലേയ്ക്കുള്ള പലായനത്തിന് പ്രവാചകനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു പ്രശ്നപരിഹാരമാണ് പ്രവാചകൻ അവിടെ കാണുന്നത്.

ശത്രുക്കൾ സമുദായത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ പ്രതിരോധിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു വിഭാഗത്തിന് ഒരിക്കലും ദീനിന്റെ വളർച്ച സാധ്യമാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അർത്ഥ ശങ്കക്കിടയില്ലാത്ത വിധം തെരുപ്പെടുത്തുന്നതാണ് പ്രവാചകന്റെ ഈ ആലോചന. പ്രബോധനത്തെക്കുറിച്ചോ പ്രബോധിത സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചോ, പ്രബോധനം പൂർണ്ണമായ സ്ഥിതിക്ക് ഇനി ഒരു രാഷ്ട്രം രൂപീകരിച്ചു ഇവരെ നേരിട്ടുകൊള്ളാമെന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു ആലോചനയല്ല പ്രവാചകൻ നടത്തിയത്. ശക്തിയാർജ്ജിക്കുകയെന്നത് നിർബന്ധമാണ് - എങ്കിലേ ദീനിന്റെ വളർച്ച പൂർണ്ണമാകുകയുള്ളൂ. സ്വതന്ത്രമായി ദീനിന്റെ കാര്യം ചിന്തിക്കാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ. തങ്ങളുടെ ഈമാൻ എന്ത് ത്യാഗം സഹിക്കാനും പ്രേരകമായതുകൊണ്ടുമാത്രം ക്ഷമിക്കുകയും സഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ദീൻ വളരുകയില്ല. ഈ തിരിച്ചറിവ് അതിനു പഠറിയ ഒരു പ്രശ്നപരിഹാര ചിന്തയിലേയ്ക്ക് പ്രവാചകനെ നയിച്ചുവെന്നതാണ് വസ്തുത.

ആധുനിക ചിന്താവിക്ഷണങ്ങൾ ഒരു നിലയ്ക്കും പ്രവാചകന്റെ ചിന്താശകലങ്ങളോട് നീതി പുലർത്തുന്നില്ല. ദൗർബല്യത്തിൽനിന്നുമുള്ള ശാക്തീകരണത്തെയാണ് പ്രവാചകൻ കണ്ടത്. അതിനു പരിഹാരം കാണുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇന്ത്യൻ മക്കയിൽ ദൗർബല്യത്തിൽനിന്നും ശണ്ഡീകരണത്തിലേയ്ക്കാണ് സമുദായത്തെ നേതൃത്വം നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പിന്നെയെങ്ങിനെയാണ് ദീനിനെക്കുറിച്ച് സദൈര്യം സംസാരിക്കുവാനും അതിന്റെ അസ്തിത്വം അന്തസോടെ നിലനിർത്താനും ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുക.

മക്കയിൽനിന്നുകൊണ്ട് ശാക്തീകരണം അസാധ്യമാണെന്ന തിരിച്ചറിവാണ് പലായനത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. മദീനയിൽ പഠറിയ ഇടമാണ്. പക്ഷെ ഇന്ത്യ മക്കപോലെ ശാക്തീകരണം അസാധ്യമായ ഒരിടമാണെന്ന് സങ്കല്പിച്ചാൽതന്നെ മദീനപോലൊരിടം കണ്ടെത്താൻ എവിടെയാണ് നമുക്ക് സാധിക്കുക. അതുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നിടത്തുനിന്ന് ശാക്തീകരണം സാധ്യമാക്കലാണ് ഇന്ത്യനമുസ്ലീങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ളത്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ശാക്തീകരണം സാധ്യമാകുമെന്നതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അതിന് പൂർവ്വകാല-വർത്തമാനകാല സംഭവവികാസങ്ങൾ സാക്ഷിയാണ്. ഭീരുത്വത്തിൽനിന്നും ശണ്ഡീകരണത്തിൽനിന്നും പിന്മാറി ആണതത്തോടെ ജീവിക്കാൻ സന്നദ്ധമായാൽ മാത്രം മതിയാകുന്നതാണ്. പുതിയ പുതിയ കള്ളപ്രചരണങ്ങളിലൂടെ ന്യായീകരണം കണ്ടെത്തുന്നതിൽനിന്നും പണ്ഡിതന്മാർ പിന്തിരിയുകയെന്നത് ഇതിന് വിശിഷ്ട അനിവാര്യമാണ്.

അവസാനിക്കുന്നില്ല...

അടുത്തത്

ഞെളിവുകൾ...!